

20 lutego – Dzień Oporu bez Przemocy

Najpierw Cię ignorują. Potem śmieją się z Ciebie. Później z Tobą walczą. Później wygrywasz.

Mahatma Gandhi

Dzień OPORU BEZ PRZEMOCY został ustanowiony rezolucją Zgromadzenia Ogólnego A/61/271 z dnia 15 czerwca 2007 r. Dzień ten ma służyć rozpowszechnianiu przesłania o unikaniu przemocy, również poprzez edukację i zwiększanie świadomości społecznej. Rezolucja potwierdza „powszechne obowiązywanie zasady unikania przemocy” oraz pragnienie „by zapewnić kulturę pokoju, tolerancji, zrozumienia i unikania przemocy”.

Zasada unikania przemocy – znana również jako opór bez przemocy – odrzuca użycie przemocy fizycznej w celu osiągnięcia społecznej lub politycznej zmiany. Ta forma społecznej walki, nazywana „polityką zwykłych ludzi”, została przyjęta przez ludność na całym świecie w kampaniach na rzecz sprawiedliwości społecznej.

Istnieją trzy główne kategorie działania bez przemocy:

- protest i perswazja, wliczając w to marsze i czuwania;
- odmowa współpracy;
- interwencja bez przemocy, taka jak blokady i strajki okupacyjne.

Trzy najważniejsze postacie realizujące politykę walki bez przemocy to: Henry David Thoreau, Mahatma Gandhi i Martin Luther King.

Henry David Thoreau uważał, że twórcza mniejszość, nawet składająca się z tylko jednej, uczciwej osoby, może rozpocząć moralną rewolucję poprzez odmowę współpracy ze złym moralnie systemem oraz wyraźnie stawiać zasady etycznych ponad zasady prawne.

Mahatma Gandhi – zadeklarowany zwolennik niestosowania przemocy (*ahimsa*) i biernego oporu czyli walczenia z krzywdą bez zadawania gwałtu i z życzliwością dla przeciwnika.

Martin Luther King wyróżnia sześć głównych zasad w etyce biernego oporu:

1. Bierny opór jest drogą dla silnych i odważnych moralnie i nie może być powodowany strachem lub brakiem innych możliwości.
2. Celem biernego oporu, ma być pojednanie a w konsekwencji scalenie społeczności, uzdrawianie relacji międzyludzkich, zdobywanie zrozumienia i akceptacji przeciwników.
3. Depersonalizacja przeciwnika, którym jest zło i przeciwko niemu a nie przeciwko ludziom kierowanie oporu.
4. Akceptacja cierpienia miała być formą siły, która wpływałaby na sumienia tych, którzy cierpienie zadawali, a także na tych, którzy przyglądali się temu z boku.
5. Zasada miłości agape, pełną zrozumienia, wybawiającą innych dobrą wolą wobec wszystkich ludzi. Miała być to miłość spontaniczna, altruistyczna, bez zewnętrznych motywacji, dotycząca wszystkich i nie nastawiona na jakiegokolwiek zyski czy też cele poza nią samą.
6. Silne przekonanie, że wszechświat ma wymiar moralny, oraz że we wszechświecie istnieje twórcza siła, która działa na rzecz przywrócenia harmonicznej jedności w świecie.